

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ
 Διά μηνος τρεῖς . . . δραχ. 3
 Διά μηνος ἕξ 6
 ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ
 Διά μηνος τρεῖς 4
 Διά μηνος ἕξ 7
 Οἱ μαθηταὶ πληρώνουσιν εὐκολίᾳ
 χάριν τῆν συνδρομὴν των κατὰ
 μῆνα . . . . . δραχ. 1
 Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγελιῶν λε-
 πτῶ 15 ὁ στίχος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

(ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.)

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀγαθὰ σκοπεῖτε εἰσι σπουδαῖοι
 (ΑΡΙΣΤΗΠΟΣ).

Ἀθήναι, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1853.

Παρά τοῖς Κ. Κ. διδασκάλοις καὶ
 τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρο-
 μίων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
 Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ.Κ.
 Ἑλλήν. Προξένοις καὶ τοῖς ἰδι-
 αιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότου.
 Πῶς δὲ σοληψία ἐνεργεῖται διὰ
 τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀγγελιοπόλου
 Τυπογράφου.

Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος,
 κατὰ Σάββατον.

Ἀναθήματα.

Ἀναθήματα ἢ ἀνακείμενα ὠνομάζοντο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ παρ' ἰδιωτῶν ἢ κοινοτήτων τοῖς θεοῖς ἀφιερωνόμενα πράγματα· ταῦτα λέγονται ἐνίοτε δῶρα ἢ πίστις ὅτι οἱ θεοὶ ἤρεσκοντο εἰς τὰ τιμαλφῆ δῶρα ἦτον τόσον ἐμφοτος εἰς τοὺς ἀρχαίους, ὅσον καὶ ἡ πεποίθησις, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διαγωγὴ τούτων ἐπηρεάζετο διὰ τῆς προσφορᾶς θυσιαῶν. Ἀμφοτέρω δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἰσθημάτων ἀνεφύησαν. Τὰ δῶρα προσεφέροντο συχνότατα τοῖς θεοῖς, ἐνεκα εὐνοίας ἐπιδαψιλευθείσης παρ' αὐτῶν τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς εὐγνωμοσύνης τεκμήριον. — ἀλλὰ δὲ ἀναφέρεται ὅτι προσεφέροντο ἐπὶ σκοπῷ νὰ παρακινήσωσι τοὺς θεοὺς νὰ παράσχωσι τῷ δωροῦντι εἰδικὴν τινὰ χάριν. Ἐν Ἀθήναις ἕκαστος τῶν ἕξ θεσμοθετῶν, ἢ κατὰ Πλάτωνα (Φαίδρ. σελ. 235. ἐκδ. Δινδ.) οἱ ἐννέα ἄρχοντες, λαμβάνοντες τὴν ἐξουσίαν ὤφειλον νὰ ὀμνύωσιν ὅτι θέλουν φυλάξει τοὺς νόμους ἢ νὰ ἀναθέτωσιν ἐν Δελφοῖς χρυσοῦν ἀδριάντα (Πλουτ. Σολ. 25 Πολυδ. Η. 85. Σουίδ. ἐν λ. χρυσῆ εἰκόν. Ηρακλ. Πλουτ. κεφ. Α.)· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τὸ ἀνάθημα ἦτον εἶδος ποινῆς, θεωρουμένου τοῦ ἀνδριάντος ὡς ἀντικαταστάσεως παρὰ τοῖς θεοῖς τοῦ πλημελήσαντος ἀνθρώπου. Ὅλα σχεδὸν τὰ τοιαῦτα δῶρα ἀφιερώνοντο εἰς ναοὺς, τινὲς τῶν ὁποίων εἶχον προοικείμενον ἐπίτηδες οἰκοδόμημα, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ θεσσαυροὶ οὗτοι ἐφυλάττοντο — τὰ τοιαῦτα οἰκοδομήματα ὠνομάζοντο θεσσαυροὶ, καὶ παρὰ τοῖς μάλλον συναξαζομένοις ναοῖς τῆς Ἑλλάδος, πολλὰ ἐπικράτειαι εἶχον ἰδίους αὐτῶν θεσσαυροῦς.

Ἡ συνήθεια τοῦ ἀνατιθέναι τοῖς θεοῖς δῶρα εὐρίσκειται ἐν χοήσῃ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων, ὧν ἴσμεν, χρόνων μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Κατὰ τοὺς ἠρωϊκοὺς χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας τὰ ἀναθήματα ἦσαν ἀπλᾶ, οἷον στέφανοι, ἀνθή, κλ. Πολλὰ συνηθισμένον ἀνάθημα τοῖς θεοῖς ἦτον αἱ τῆς κόμης ἀπαρχαί, τὰς ὁποίας νέοι καὶ παρθένοι, ἰδίως δὲ νέαι νέμφοι, ἐκοπτον ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καὶ ἀνέθετον εἰς θεοτήτα τινά. (Ομ. Ἰλ. ὐ. 141. Αἰσχύλ. Χοφ. 6. Ευρ. Ὀρέστ. 96 καὶ 1427. Βάκχ. 493. Ελ. 1093. Πλούτ. Θεσ. 6. Πaus. Α. 37. 2.). Ἡ συνήθεια αὕτη διειρηθῆναι εἰς τινὰ μέρη μέχρι ἐσχάτων. Αἱ Δηλίων θυγατέρες προσέφερον τὴν κόμην αὐτῶν πρὸ τοῦ γάμου τῇ Ἑκαέργῃ (Πaus. Α. 43. 4.) καὶ αἱ τῶν Μεγαρέων τῇ Ἰρινῳ. Ὁ Πausανίας (Β. 81. 6.) εἶδε τὸ ἐν Τιτάνῃ τῆς Ἰγυΐας ἀγαλμα κεκαλυμμένον ὄλον ταῖς αὐτῷ ἀφιερωμέναις κόμαις τῶν γυναικῶν πολυδάπανοι πέπλοι ἀριθμοῦνται μεταξὺ τῶν ἀρχαιοτάτων τοῖς θεοῖς ἀφιερωνομένων δῶρων, ἰδίως τῇ Ἀθηνᾷ, τῇ Ἥρᾳ (Ομ. Ἰλ. Δ. 293. 303.). Ἐν Ἀθήναις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸς πέπλος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἦσαν ἐξαιρετικὰ τὰ ἄθλα τῶν ἀρχαίων Ἡρώων, ὑφαίνετο ὑπὸ παρθένων κατὰ πενταετίαν, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν μεγάλων Παναθηναίων (Αριστοφ. Ὀρ. 992. Πολυδ. Ζ. 50. Wesseling εἰς Διόδ. Β. σελ. 410) Πρόμοιος πέπλος ὑφαίνετο ἐν Ὀλυμπίᾳ κατὰ πενταετίαν ὑπὸ 16 γυναικῶν, καὶ ἀφιερῶτο τῇ Ἥρᾳ. (Πaus. Ε. 16. 2.)

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀκμῆς τῶν ὠραίων τεχνῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὰ ἀναθήματα ἦσαν τεχνουργήματα ἐξαιρέτου ἐργασίας, οἷον τρίποδες ὑψηλοὶ φέροντες φιάλας, κρατῆρας, ποτήρια, λυχνίας, εἰκόνας, ἀνδριάντας, καὶ διάφορα ἄλλα. Ἡ δὲ ὕλη ἐξ ὧν κατασκευάζοντο ἦτον διάφορος κατὰ καιροὺς, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν ὄρειχάλκινοι, ἄλλοι ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ (Ἀθην. ΣΤ. σελ. 231. κλ.) ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων εἶναι τῷ ὄντι ἀκατανόητος. (Δημ. Ολυμπ. Γ. σελ. 35.).

Ἰδίως δὲ οἱ θεσσαυροὶ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ ναῶν εἶναι ἀκατάληπτοι, καὶ αὐτὸς ὁ Πausανίας εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν εἶχον ἀπωλεσθῆναι, ὡς ἐκ τῶν κατατροπῶν καὶ διαρπαγῶν αἰς ὑπέστη ἢ

Ἑλλάς, ἀπειρα τεχνουργήματα, εἶδε καὶ περιέγραψεν ἀναθήματα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἐκπλήττει τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. Πολλὰ τεχνουργήματα σώζονται ἐτι μαρτυροῦντα, διὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπιγραφῶν, ὅτι ἦσαν ἀφιερωμένα τοῖς θεοῖς ὡς εὐγνωμοσύνης τεκμήρια. Ὅλοι δὲ γνωρίζουσι τὰ περὶ τῶν παρὰ τοῦ Κροίσου τῷ ἐν Δελφοῖς θεῷ ἀνατεθέντων δῶρων. (Ηρόδ. Α. 50. κλ.). Ἦτον δὲ ἀπαράβατον ἔθος, μετὰ εὐτυχῇ ἔλθασιν πολέμου τινος, νὰ ἀφιερῶνται τοῖς θεοῖς τὴν δεκάτην τῶν λαφύρων γενικῶς, ἐν σχήματι τεχνουργήματος τινος· τοῦτο δὲ ἐλέγετο ἀκροθίνιον, ἀκρόλειον ἢ πρωτόλειον. (Ηρόδ. Η. 82. 121. Θουκ. Α. 132. Πaus. Γ. 18. 5. Ἀθην. ΣΤ. σελ. 231. Ἐπ.). Ἐνίοτε τὰ μεγαλοπροπέστατα ὄπλα, οἷον ὠραῖον ξίφος, κράνος (περικεφαλαία), ἢ ἀσπίς, ἐχωρίζοντο ὡς ἀναθήματα διὰ τοὺς θεοὺς. (Αριστ. Ἰππ. 792 καὶ Σχολ.).

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀφιέρωνον πάντοτε τῇ μὲν Ἀθηνᾷ τὸ δέκατον τῶν λαφύρων καὶ δημευομένων πραγμάτων ὄλοις δὲ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὁμοῦ τὸ Πεντηκοστόν. (Δημοσθ. κ. Τιμοκρ. σελ. 738. Ἐπ.). Μετὰ ναυμαχίαν τινὰ ναῦς, τιθεμένη ἐπὶ ἐξέχοντός τινος μέρους, ἀνέτιθετο τῷ Ποσειδῶνι (Θουκ. Β. 84. Ηρόδ. Η. 121). Δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι καὶ τὰ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν πάντοτε ἐγειρόμενα ἱρόπαια, ὡς καὶ οἱ ἀνδριάντες τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις νικητῶν, ἦσαν κατ' ἀρχὰς τεκμήρια εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν θεὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον οἱ νικῶντες αἴτιον τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν. Εὐρίσκομεν ἐτι ὅτι εἰς τινὰς περιστάσεις, τὸ δέκατον τοῦ κέρδους ἐμπορικῆς τινος ἐπιχειρήσεως ἀνέτιθετο θεῷ τινι ἐν σχήματι τεχνουργήματος.

Καὶ ἀτομικῶς πολλοὶ ἀπαλλατόμενοι κινδύνου τινος εἰδείκνουν μετὰ προθυμίας τὴν εὐχαριστίαν αὐτῶν πρὸς τοὺς θεοὺς δι' ἀναθημάτων. Τὰ συχνότερα τούτου παραδείγματα ἀπαντᾷ τις ἐπὶ ἀνθρώπων ἐξ ἀσθενείας ἀναρρώσαντων· οἱ τοιοῦτοι κυρίως ἔμενον μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας νύκτας ἐν τινι ναῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Οἱ περιφημότεροι δὲ τοῦ Θεοῦ τούτου ναοὶ ἦσαν ἐν Ἐπιδαύρῳ, Κῷ καὶ Τρίκῃ καὶ μεσαγενεστέρως ἐν Ῥώμῃ (Plin. Η. Ν. XXIX. I). Πολλοὶ ἐθεραπεύοντο ἐν τῷ πλησίον τῆς Νύσσης ἀντρω τοῦ Πλούτωνος καὶ τῆς Περσεφόνης (Στραβ. Θ. σελ. 437. Ἰδ. σελ. 649). Ὅσάκις τις ἐθεραπεύετο ἐκ νόσου τινος προσέφερε δῶρα εἰς τὸν ναὸν καὶ ἀνήρτα ἐν αὐτῷ δέλτους, ἐξιστορούσας τὸν κίνδυνον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐσώθη ὁ Πάσχων, καὶ τὸν τρόπον δι' οὗ ἐπανελάβε τὴν υἰεῖαν του· ἄβακες τοιοῦτοι σώζονται ἐτι. Ἐκ λειψάνων τινῶν τῆς ἀρχαίας τέχνης συμπεραίνομεν ὅτι, εἰς τινὰς περιστάσεις, ὅτε προσεβάλλετο ὑπὸ νόσου μέρος τι τοῦ σώματος, ὁ πάσχων μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν αὐτοῦ ἀφιέρωνε τῷ θεῷ, πρὸς δὲ ὤφειλε ταύτην εἰκόνα ἢ ἀπομίμημα χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν τοῦ παθόντος μέρους. Οἱ ἐκ ναυαγίου διασωζόμενοι ἀφιέρωνον τῷ Ποσειδῶνι συνήθως τὰ ἐνδύματα ἀπερ ἔφερον ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κινδύνου· ἂν δὲ ἐσώζοντο γυμνοὶ, προσέφερον βοστρύχους τινὰς τῆς κόμης αὐτῶν. (Δουκ. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ Συμ.) Ναυαγοῦντες ἀνθρώπων ἐν ναῷ τοῦ Ποσειδῶνος δέλτους ἐν αἷς περιεγράφοντο ἢ ἐξωγραφίζοντο τὰ συμβάντα αὐτῶν· οἱ ἐκ τῆς τέχνης ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀποκτήσαντες, πολλάκις ἀφιέρωνον ἐν ναῷ τινι τὰ ἐργαλεῖα αὐτῶν, ὡς σημεῖον τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας τῶν θεῶν. Ὁ στρατιώτης π. Χ. ἀφιέρωνε τὰ ὄπλα αὐτοῦ, ὁ ἀλιεὺς τὰ δίκτυα, ὁ ποιμὴν τὸν αὐλόν, ὁ ποιητὴς τὴν λύραν, τὴν κιθάραν κλ. εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπαριθμηθῶσιν ὄλοι αἱ περιστάσεις, καθ' αἷς ἄτομα καὶ κοινότητες εἰδείκνουν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐγνωμοσύνην αὐτῶν δι' ἀναθημάτων. Περιγραφὰς τῶν ἐπισημοτέρων ἀφιερωμάτων ἐν τοῖς διαφόροις ναοῖς εὐρίσκει τις ἐν ταῖς συγγράμμασι τοῦ Ἡροδότου, Στραβῶνος, Πausανίου, Ἀθηναίου καὶ ἄλλων.

τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς ὁποίας καὶ Ἰωάννης Πιττάκης καὶ πᾶς Ἕλληνας λατρεύει ὡς πολύτιμον κληρονομίαν ἐνδόξων προγόνων, καὶ ὑπὲρ πολλῶν ἄλλων ὠφελιμῶν τῆς ἑλληνικῆς νεότητι πραγμάτων. Ἐκ τῶν ἀκροβολισμῶν τούτων εἰκάζομεν ὅτι θέλει ἐκτραγῆ ὅσον ὑπὸ δεινὸς ἀκροβολογικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν Κ.Κ. Ρ. Α. 'Ραγκάβη καὶ Κ. Πιττάκη.

— Ἐκ τῶν ἀκαμάτων ἐν Ἐρμουπόλει πιεστηρίων τοῦ Κ. Γ. Πολυμέρη ἐξέρχεται μετ' ὀλίγον τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενον Ἀγγλο-ελληνικὸν Λεξικόν, τελειότερον, ὡς ἀναγγέλεται, τοῦ μόνου ὑπάρχοντος τοιοῦτου καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Κ. Λάουνης ἐν Κερκίρα· ὁ κλῶς Κύριος Γ. Πολυμέρης δὲν παύει ἐκδίδων ἀείποτε χρήσιμα τοῖς σπουδάζουσι βιβλία.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἑορτὴ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης ἐτελέσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρμονῆς τῆ 3 τοῦ τ. μηνός. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. παρευρέθησαν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐνθα ἐψάλη ἡ δέουσα δοξολογία εἰς τὸν ὕψιστον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς υγείας καὶ ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος τῶν ΑΑ. ΜΜ.

— Δι' Υ. Β. Α. ὁ Κ. Α. Κυπριαδῆς ἀρχαῖος καὶ ἱκανὸς ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ἀνεδείχθη ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α'. τάξεως· εἰς τὴν θέσιν δ' αὐτοῦ διορίσθη ὁ μέχρι τοῦδε ἀπὸ ἐπτὰ ἤδη ἐτῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ ζήλου ὑπηρετῶν Κ. Αλ. Ι. Βλάχος. Ἀμφότεροι οἱ Κύριοι οὗτοι προεβιβάσθησαν ἐπαξίως τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἱκανότητος αὐτῶν ἕνεκα.

ΑΜΕΡΙΚΗ. — Ἐσχάτως ἐγένετο ἐν Νέα Ἰόρκη τῆς Ἀμερικῆς ἡ δοκιμὴ τῆς νέας ἀτμοκινήτου μηχανῆς Ἐριξῶν, οὕτως ὀνομασθείσης ἐκ τοῦ ἐφευρατοῦ αὐτῆς τοῦ Σουηδοῦ πλοιοῤῥαρχοῦ Ἐριξῶνος. Ὁ ἀτμὸς δὲν σχηματίζεται ἐντὸς αὐτῆς οὔτε δι' ὕδατος οὔτε δι' ἄλλου τινος βρυστοῦ, ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ θερμοῦ ἀέρος· ἕνεκα τούτου ἰδιαιτέρως καλεῖται καὶ ἀμηχανὴ τοῦ θερμοῦ ἀέρος. Διὰ τῆς νέας ταύτης μηχανῆς οὐ μόνον ἡ ταχύτης αὐξάνει καταπληκτικῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρακας γίνεται οἰκονομία 80 ἐπὶ τοῖς 100, ἤτοι κέρδος θέσεως 4)5. Ἐννοεῖται, ὅποια βιομηχανικὴ κρίσις θέλει ἐπέλθει, ὅποια ἐπανάστασις θέλει ἀποτελεσθῆ εἰς τὰς ναυτικὰς τῶν λαῶν σχέσεις, τὰς ἐμπορικὰς, τὰς οἰκονομικὰς, ἔτι δὲ καὶ κοινωνικὰς αὐτάς, ὅταν ἡ μὲν ταχύτης τῆς συγκοινωνίας αὐξάνει κατὰ τὸ 1)2, ἡ δὲ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων καταστῆ εὐκολωτέρη καὶ εὐθηνότερα, διὰ τοῦ κέρδους τῆς θέσεως, τὴν ὁποῖαν κατεῖχον μέχρι τοῦδε οἱ ἀναγκασιότατοι ἀνθρακες διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀπὸ ὕδατος ἀτμοῦ. Τῆς μηχανῆς ταύτης ἐγένετο ἡ δοκιμὴ, ὡς προείπομεν, ἐν Νέα Ἰόρκη καὶ διὰ τὴν θεβαιωθῶσιν ἔτι μᾶλλον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ἐρήμωσαν ταύτην ἐπὶ πλοίου χωρητικότητος 2000 τόνων, ἤτοι μήκους μὲν 260 ποδῶν, πλάτους 40, καὶ βάθους, μέχρι τοῦ πυθμένος τοῦ πλοίου, 27 ποδῶν. Καὶ ὁ μέγας οὗτος ὄγκος ἐπλευσε διὰ ταχύτητος 14 μιλίων τὴν ὥραν, μὴν ἔχων δὲ χρεῖαν εἰμὴ 6 Ἀγγλικῶν τόνων ἀνθρακος διὰ ὄλας 24 ὥρας πλοῦς. (Ἐκ τοῦ Αἰῶνος).

— Τῆ 20 τοῦ περυσιοῦ (1852) Μαρτίου ἐδημοσιεύθη ἐν ταῖς ἠνωμέναις πολιτείαις τῆς Β. Ἀμερικῆς Μισιστόρημα ἐπιγραφόμενον «τοῦ μπάριμπα Θωμᾶ τὸκελλί, » ὅπερ ἔτυχε τοιαύτης ὑποδοχῆς, ὥς ἐ μέχρι τῆς 1 Δεκεμβρίου, ταυτέστι εἰς διάστημα 8 μηνῶν καὶ 10 ἡμερῶν, ἐπωλήθησαν διακόσιαι χιλιάδες ἀντίτυπα ἐκ τῆς πρώτης ἐκδόσεως. Ὑπάρχει δὲ τοσαύτη ζήτηση αὐτοῦ, ὥστε μόλις προφθάνουν τοὺς ἀγοραστὰς οἱ ἐκδόται, ἔχοντες εἰς κίνησιν τέσσαρα ἀτμοκίνητα πιεστήρια ἡμέραν καὶ νύκτα, ἐξαιρουμένων τῶν Κυριακῶν ἰσοδυναμοῦσι δὲ ταῦτα μὲ δεκαεὶ συνήθη πιεστήρια, δέκα ὥρας τὴν ἡμέραν ἐργαζόμενα· ἐκτὸν βιβλιοδέται ἀσχολοῦνται εἰς τὴν στίχῳσιν τοῦ βιβλίου τούτου μόνον. Ἐδαπανήθη λευκὸς χάρτης ὀγκῆς 75 τόνων· ἐπληρώθη μέρισμῳ καθαρὸν εἰς τὴν ἐνδοξίαν, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν πρώτων ἐννέα σχεδὸν μηνῶν τάλληρα 23,300.

(Ἐκ τῆς Ἀγγλ. ἑφημερ. τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν.)

— Εἰς τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν the Literary Gazette κλπ. ἐδημοσιεύθησαν δύο ἐπιστολαὶ περὶ Σύρου, Τήνου κλ. ἐν ταύταις ἐνῶ γίνεται εὐρημος μνεσία περὶ τῶν Σχολείων τοῦ Κυρίου Χίλδνερ ὀνομαστί, δὲν ἀναφέρεται οὐδὲ γὰρ περὶ τόσων ἄλλων ἐν αὐτῇ ἐκπαιδευτικῶν

καταστημάτων ὀνομαστικῶς. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι οἱ ὀδηγοὶ τῶν περιηγητῶν δὲν φωτίζουν αὐτοὺς δεόντως καὶ πορισταιόμεθα εἰς τὸν ἔξω κόσμον ἄλλοι ἢ ὅτι πραγματικῶς εἴμεθα. Τὰ ἰδιωτικά ἐκπαιδευτήρια τοῦ τε Κυρίου Βαλέτα καὶ Κ. Βυαγγελίδου δὲν ἀπέχουσι πολὺ τοῦ εἶναι πανόμοια τοῖς ἀρίστοις ἐν τῇ φωτισμένῃ Εὐρώπῃ τοιοῦτοι· ἐν ταῖς ἐπομένοις θέλομεν δημοσιεύσει τὰ εἰκότα περὶ ἀμφοτέρων ἀπροκαταλήπτως καὶ ἀμερολήπτως. Συσταίνομεν ἐν τοσοῦτοις τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὸ ἐν τῷ 1749 φύλλῳ τῆς Ἀθηνᾶς δημοσιευθὲν ἐξαιρέτων ἐν γένει περὶ τούτων ἄρθρον.

— Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου τοῦ Αυτοκράτορος Ναπολέοντος ἐγένετο εἰς τ' ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ μεγαλοπρεπεστάτη. Ἡ Αὐτοκρατορίσσα ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν ζωηροτέρων συμπαιθῶν ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ τῶν Παρισίων. Τὴν δὲ 1 ὥραν μ. μ. ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκρατορίσσα ἐξῆλθον τοῦ Κεραμεικοῦ καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Παντοῦ ὁ λαὸς ὑπεδέχθη αὐτοὺς κατὰ τὴν διάβασιν τῶν διὰ ζητωκραυγῶν. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ τοῦ γάμου τοῦ Αυτοκράτορος (λέγει ἡ ἑσπερινὴ τηλεγραφικὴ εἰδησις τῶν Παρισίων) ἐγένετο ἐν τάξει, ἐν πομπῇ, ἐν ἐπισημότατῃ ἐπαξίᾳ τῆς Αὐτοκρατορίας. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. διὰ τὴν ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ, διῆλθον ἐν τῷ μέσῳ μυριάδων λαοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐκυμάτιζον ἀναρίθμητοι σημαῖαι τῶν ἐργατικῶν σωματείων. Παντοῦ κατὰ τὴν διάβασιν τῆς ἡ νέας καὶ ὠραῖα Αὐτοκρατορίσά μας ὑπεδέχθη διὰ τοῦ μεγαλειότερου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τῆς ἐθνοφρουρᾶς καὶ τοῦ στρατοῦ. Ἡ πόλις τῶν Παρισίων δὲν θέλει λησμονήσῃ ποτὲ τὴν ἐθνικὴν ταύτην τελετήν. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἀπῆλθον εἰς Σκὶν Κλοῦ, ὅπου θέλουν διατρίψῃε δατῶ ἡμέρας.

Τὸ Δημοτ. συμβούλιον τῶν Παρισίων εἶχε ψηφίσει 600,000 φρ. δι' ἀγορὰν ἐνὸς περιδεραιοῦ, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ προσφέρῃ ἡ πόλις τῶν Παρισίων εἰς τὴν νέαν Αὐτοκρατορίσσαν, καὶ ἐτέρας 300,000 εἰς ἀγαθοεργήματα κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου. Ἀλλ' ἡ Αὐτοκρατορίσσα συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς γενναίας καὶ συμπαιθτικῆς ταύτης ἀποφάσεως τοῦ Δημοτ. συμβουλίου, καὶ μὴν ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ Δημοτ. ταμεῖον διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ περιδεραιοῦ, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ τῇ προσφερθῆ, ἔγραψε πρὸς τὸ Δημοτ. συμβούλιον, ζητοῦσα συγγνώμην παρ' αὐτοῦ ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῆ τὴν προσφορὰν ταύτην, καὶ τοὶ κολακευτικώτατον δι' αὐτὴν, προσφορὰν ταύτην, καίτοι κολακευτικώτατην δι' αὐτὴν, προσθέσασα ὅτι θέλει θεωρήσῃ ἑαυτὴν εὐτυχιστέραν, ἐὰν τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ἐπροσδιορίσθη δι' ἀγορὰν τοῦ περιδεραιοῦ διετίθετο εἰς ἀγαθοεργήματα. Τὸ δὲ συμβούλιον συγκινηθὲν ὑπὸ τῶν αἰσθημάτων τῆς Αὐτοκρατορίσσης παρψηφίει ἀπεφάνετο, ὅπως διὰ τῶν 900,000 φρ. συστηθῆ κατάστημά τι, ἐν ᾧ ν' ἀνατρέφονται τὰ πτωχὰ κοράσια. Τὸ κατάστημα δὲ τοῦτο θέλει φέρῃ τ' ὄνομα τῆς Αὐτοκρατορίσσης, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας καὶ θέλει διατελεῖ.

—000—

Δ' Υ. Β. Διατάγματος ὠρίσθη νὰ τελεσθῆ ἐν τῷ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐπιμελείᾳ τοῦ Κ.Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐπίσημον μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Μακαρίτου Νικολάου Στορνάρη, τὴν 10, νομιζόμενον, τρέχοντος μηνός, ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἀναγγέλλω εἰς τὸ Κοινόν, ὅτι ἐξεδόθη ἤδη ὁ πρῶτος τόμος τοῦ συγγράμματός μου «Τὰ ἑλληνικά,» καὶ παρακαλῶ παντας τοὺς ἀπανταχοῦ συνδρομητὰς νὰ διορίσωσιν, εἰς τινὰς ἐπιταῦθα νὰ παραδώσω τὰ βιβλία. Ἐν τούτοις δηλοποιοῦνται πάντες οἱ μέλλοντες συνδρομηταὶ καὶ οἱ ἀγορασταὶ, ὅτι, ἐν καὶ διὰ τῆς πρώτης ἀγγελίας προσδιορίσθη ἡ τιμὴ ἐκάστου τόμου εἰς 6 δραχμ., ἐπειδὴ ὁμοῦς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου τόμου ἐράνη, ὅτι τὸ βιβλίον γίνεται διπλασιῶς ὀγκωδέστερον τοῦ προῦπολογισθέντος, καὶ δὲν ἀπαντῶνται τὰ ἐξοδα τοῦ τύπου, προστίθεται ἔτι 1 δραχμ., καὶ προσδιορίζεται ἡ τιμὴ διὰ μὲν τοὺς μέλλοντας συνδρομητὰς 7, διὰ δὲ τοὺς ἀγοραστὰς 8 δραχμ. δι' ἕκαστον τόμον.

I. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ. (Ὅδος Ἀθηνᾶς ἀριθ. 274.)